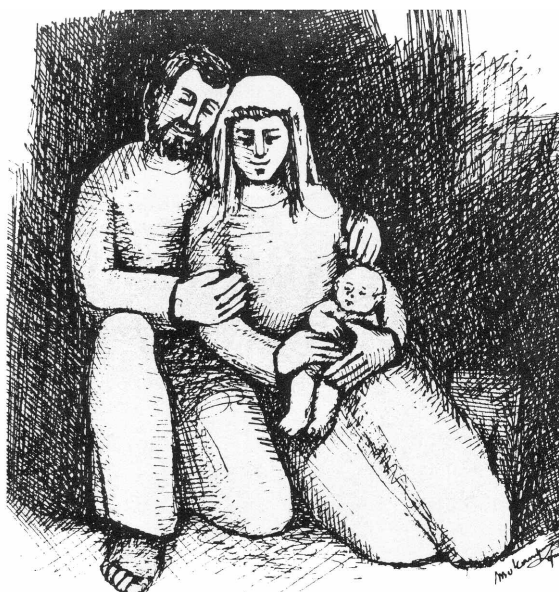

LEVEN IN VERBONDENHEID

Het was een heel bijzonder geboortekaartje! Tussen twee bloemen was een 'waslijn' gespannen; aan de waslijn hingen een rompertje en een paar sokken. Op die waslijn loopt een lieveheersbeestje... er boven zwemt een visje. En daaronder staat de naam geschreven van de nieuw geborene. Geweldig toch hoe levensverhalen met elkaar verbonden worden. Nieuw menselijk leven wordt ons geschonken. De waslijn, onze levensweg, is sterk genoeg om de kwetsbaarheid van het leven te dragen. En het visje dat zwemt in de lucht is het verlangen naar vrijheid, naar

vrede, en is van alle tijden. De jonge ouders schrijven erbij: het regent zonnestralen!

We kennen het kerstverhaal, het verhaal van Jezus, het kind van Maria en Jozef. Beperkingen vanwege covid zijn – gelukkig – minder geworden, veel mag er weer; op het wereldtoneel is van alles aan de hand. Te midden van leegte en verwarring zoeken we naar verbondenheid, zoeken we naar hoop en toekomst... en we vinden: een kind, in doeken gewikkeld, neergelegd in een voerbak van de beesten,

want er was geen plaats voor hen in de herberg.

Op weg naar Kerstmis horen we steeds over de belofte: dat er toekomst zal zijn. En dat is in vervulling gegaan in het kind, dat, in doeken gewikkeld, licht te stralen naar de ouders en naar de herders die op bezoek komen! In mensen van vlees en bloed wordt de Naam een realiteit: toekomst van leven. In de laatste aflevering van tijdschrift 'Klooster' komen kluzenaars aan het woord. De kluzenaar uit Warfhuzen besluit zijn verhaal met: 'Eigenlijk is de mens ten diepste Godsontmoeting'.

Hoe sterk motiveert deze Gods naam: Ik-zal-er-zijn, ons, om mensen van hoop te zijn? En wat betekent 'hoop' dan in deze tijd?

Hoop heeft alles te maken met verlangen naar dat alles weer goed komt..., een verlangen naar de oerkracht in de mens om 'volop – en voluit' te kunnen leven. Vissen in de lucht!

Hoop is: dat de goedheid van mensen gezien wordt;

hoop is: ontdekken wat de schoonheid van liefde doet;

hoop is: recht van leven geven aan alle mensen.

Maar waar haal je die hoop vandaan?

De bron van alle hoop en vreugde is te vinden bij: Ik-Ben-Die-Ben.

Daar ontdekken wij dat we kinderen zijn van één en dezelfde Vader.

En dat we daarom broers en zussen zijn van elkaar, dat we van hetzelfde brood eten, zoals paus Franciscus dat noemt. En dat we samen zorg moeten dragen voor een bewoonbare en rechtvaardige schepping.

De hoop die ons sterk en krachtig maakt ligt verankerd in de geboorte van een kind.

Gods liefde wordt zichtbaar waar wij onze dromen waar maken: er te zijn voor elkaar opdat wij, in verbondenheid met elkaar, een menswaardig leven hebben. En waar we ons laten raken door het geheim van alle leven.

Thijs Moons ofm conv